

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/194/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216206371
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4216206371.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou vo veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, v konaní zastúpený AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 890 240 proti žalovanému: P. A., nar. XX.X.XXXX, bytom K., o zaplatenie 2.881,61 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok vyčíslený vo výške 1.195,83 eur, ako aj 17,3 % úrok zo sumy 2.881,61 eur od 21.4.2016 do zaplatenia ročne, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 97,82 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 28.4.2016 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie nesplatenej istiny úveru vo výške 2.881,61 eur, na zaplatenie úroku vyčísleného vo výške 1.496,59 eur, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 70,11 eur, s poplatkom vo výške 21,62 eur, s úrokom vo výške 17,30% ročne z nesplatenej istiny vo výške 2.881,61 eur od 21.4.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 1 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 2.881,61 eur od 21.4.2016 do zaplatenia. Súčasne sa domáhal náhrady trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o poistenom OTP expres úvere č. 0642 3005 12 RSU, ktorú so žalovaným uzavrel 15.10.2012, poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3.000,- eur za pohyblivú úrokovú sadzbu, ktorá ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 16,5% p.a. . Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 65,34 eur, v 15. deň v mesiaci, od 15.11.2012 do 15.10.2019, na ktorý deň bola dohodnutá konečná splatnosť úveru. Žalovaný po vyčerpaní úveru svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, a tak ho žalobca prípisom z 19.9.2013 vyzval na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti a listom z 28.10.2013 oznámil žalovanému vyhlásenie úveru za predčasne splatný a súčasne žalovaného vyzval k úhrade celého záväzku v lehote 10 dní odo dňa doručenia vyhlásenia. Nesplatený zostatok pohľadávky žalobcu voči žalovanému pozostával z istiny úveru vo výške 2.881,61 eur, úroku vo výške 1.496,59 eur, úrokov z omeškania vo výške 70,11 eur a poplatkov vo výške 21,62 eur. Za dôkaz žalobca označil úverovú zmluvu, všeobecné obchodné podmienky, výzvu na zaplatenie a vyhlásenie úveru za predčasne splatný.

2. Na výzvu súdu žalobca podaním z 20.1.2017 doplnil skutkové tvrdenia uvedením spôsobu zúčtovania platieb žalovaného z 15.2.2013, 23.1.2013, 15.12.2012 a 15.11.2012 v celkovej výške 196,63 eur, z ktorých na istinu zúčtoval sumu vo výške 58,39 eur. Súčasne žalobca uviedol, že splátky za február až apríl 2013 si neuplatňuje a najstaršou uplatnenou pohľadávkou je nezaplatená splátka, ktorá bola splatná 15.5.2013. Žalobca uviedol, že aj žalovaná pohľadávka je vyčíslená od 15.5.2013. Úrok vo výške 1.447,87 eur bol vyčíslený k 20.4.2016 zo sumy 2.881,61 eur a za rovnaké obdobie 8% úrok z omeškania

zo špecifikovaných súm istiny po splatnosti žalobca vyčíslil sumou v úhrnnej výške 70,11 eur. Obdobne žalobca špecifikoval aj poplatky v úhrnnej výške 21,62 eur tak, že ide o mesačne účtovaný poplatok za poistenie za obdobie od 5/2013 - 12/2013 po 2,39 eur mesačne a poplatok za vedenie ÚU za 5/2013 vo výške 2,5 eur. Súčasne žalobca zbral žalobu v časti o zaplatenie úroku vo výške 48,72 eur späť.

3. Súd v poradí prvým rozsudkom zo 7.3.2017 zastavil konanie v časti vyčísleného úroku vo výške 48,72 eur a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.881,61 eur spolu s úrokom vyčísleným vo výške 252,04 eur, s úrokom z omeškania vyčísleným vo výške 70,11 eur, s poplatkami vyčíslenými vo výške 21,62 eur a s 1 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.881,61 eur od 21.4.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalším výrokom súd žalobu v prevyšujúcej časti vyčísleného úroku a v časti úroku vo výške 17,3 % ročne od 21.4.2016 do zaplatenia zamietol a ostatným výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 31,40 % náhradu trov konania.

4. Uvedený rozsudok súd prvej inštancie vyhlásil po tom, keď mal zo zmluvy o poistenom OTP expres úvere č. 0642 3005 12RSU preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 15.10.2012 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 84 mesačnými splátkami po 65,34 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 16,50%, RPMN (ročnej priemernej miere nákladov) vo výške 21,08% a priemernej hodnote RPMN vo výške 19,08% s tým, že žalovaný mal uhradiť celkom sumu vo výške 5.488,37 eur. Dátum splatnosti prvej splátky bol dohodnutý na 15.11.2012 a poslednej splátky na 15.10.2019, pričom 15. deň v mesiaci bol dohodnutou lehotou splatnosti dohodnutých mesačných splátok. V zmluve bol upravený aj poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 2,50 eur a za zabezpečenie poistenia vo výške 2,39 eur, pričom oba poplatky mali byť zúčtované mesačne v deň anuitnej splátky.

Žalobca v podaní z 19.9.2013 žalovaného vyzval na uhradenie sumy po lehote splatnosti, ktorá k 19.9.2013 mala predstavovať sumu vo výške 587,96 eur, a to do 4.10.2013. Listom z 28.10.2013 žalobca žalovanému oznámil, že k 28.10.2013 jeho záväzok po lehote splatnosti dosiahol výšku 650,80 eur a súčasne mu oznámil, že vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru. Súčasne vyzval žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 3.429,37 eur do 10 dní od doručenia vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že vyčíslená suma pozostáva z istiny vo výške 2.941,61 eur, z úrokov vo výške 381,01 eur, z úroku z omeškania vo výške 0,84 eur a z poplatkov vo výške 105,91 eur. Uvedené oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, podľa fotokópie obálky adresovanej žalovanému, nebolo žalovanému doručené z dôvodu, že žalovaný si zásielku neprevzal v odbernej lehote, a dňa 21.11.2013 bola zásielka doručená späť žalobcovi.

5. Súd vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 1, 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

6. V poradí prvý rozsudok súd odôvodnil tým, že do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru prípisom žalobcu z 28.10.2013 bolo od splátky splatnej 15.5.2013 splatných 6 mesačných splátok po 65,34 eur, v ktorých podľa špecifikácie žalobcu z 20.1.2017 bola zahrnutá istina v úhrnnej výške 140 eur a úrok vo výške 252,04 eur ($6 \times 65,34 = 392,04 - 140 = 252,04$). Pokiaľ zostatok nesplatennej istiny čerpaného úveru bol k 28.10.2013 vo výške 2.881,61 eur, ktorý však žalobca v špecifikácii z 20.1.2017 vyčíslil v rovnakej výške aj k 15.5.2013, a to pre účely úročenia úrokom z úveru, je v takto vyčíslenej istine zahrnutá aj tá časť istiny, ktorá bola splatná v splátkach splatných od 15.5.2013, a to vo výške 140 eur. Potom popri dlžných šiestich splátkach úroku vo výške 252,04 eur, dlh žalovaného na istine predstavuje sumu 2.881,61 eur, dlžné poplatky predstavujú sumu 21,62 eur a vyčíslený úrok z omeškania za omeškanie s úhradou istiny do 20.4.2016 predstavuje sumu 70,11 eur. Súd žalobe vyhovel v uvedených výškach, keď v prevyšujúcej časti vyčísleného úroku a v časti osobitne žalovaného úroku vo výške 17,3 % ročne od 21.4.2016 do zaplatenia žalobu zamietol. Súd mal za to, že uvedeným úrokom sa úročí (len) istina čerpaného úveru, a to len do konečnej splatnosti úveru, ktorá v danom prípade nastala vyhlásením predčasnej splatnosti dňom 28.10.2013. Po uplynutí predčasnej (konečnej) lehoty splatnosti má veriteľ dlžníka nárok len na úrok z omeškania z dlžných splátok, keďže omeškaním dlžníka sa odmena za úver, ktorou nepochybne úrok z úveru je, nezvyšuje. V danom prípade súd priznal žalobcovi úrok z úveru zahrnutý v splátkach splatných od 15.5.2013 do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, po vyhlásení ktorej žalobcovi už nevznikol nárok na ďalší úrok z úveru. V súlade s tým súd poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, rozsudok Krajského súdu v Nitre

č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s tým aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru.

Za omeškanie žalovaného vznikol veriteľovi žalovaného v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá k 21.4.2016 bola 0%. Súd s poukazom na § 216 ods. 1 CSP žalobcovi priznal žalovaný 1% úrok z omeškania z dlžnej úverovej istiny vo výške 2.881,61 eur od 21.4.2016 (deň nasledujúci po uplynutí obdobia, za ktoré si žalobca vyčíslil úrok z omeškania vo výške 70,11 eur) do zaplatenia.

7. Na základe odvolania žalobcu voči zamietajúcemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/383/2017-134 zo 7.8.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zo 7.3.2017 v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa odôvodnenie zrušujúceho rozhodnutia, odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie v tom, že žalobcovi patrí po splatnosti úveru iba úrok z omeškania a nie aj úrok z úveru. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená písomná úverová zmluva, ktorej platnosť nebola spochybnená. Pre určenie zmluvných práv a povinností je potrebné vychádzať najmä z obsahu úverovej zmluvy, ktorá upravuje práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov, napr. úrokov z úveru. Nepochybne však jednotlivé zmluvné podmienky podliehajú súdnej kontrole z hľadiska ochrany spotrebiteľa. Obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Zmluvný úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv ani omeškanie dlžníka, ktoré navyše zakladá vznik nových sankčných záväzkov.

V tejto veci splatnosť úveru vyhlásil žalobca z dôvodu neplnenia povinnosti dlžníka riadne poskytnutý úver splácať. Ak by od momentu predčasnej splatnosti úveru už dlžník nebol povinný platiť úroky, potom by veriteľovi nebola priznaná odplata (odmena) a za poskytnutie finančných prostriedkov by už dlžník neplatil žiadnu sumu. Predčasná splatnosť úveru je sankciou za porušenie povinností dlžníka. Odvolací súd poukazuje na to, že úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru (pôžičky) predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Občiansky zákonník a ani iný právny predpis neustanovuje, za akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Vzhľadom na uvedené nemožno vylúčiť, aby si zmluvné strany v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú) dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku, pretože istinu v zjednanej lehote splatnosti veriteľovi nevráti. Z článku IV. bod 6 Zmluvy o poistenom OTP expres úvere zo dňa 15.10.2012 vyplýva dojednanie zmluvných strán, podľa ktorého ak je dlžník v omeškaní so splatením úveru alebo akejkoľvek splátky úveru podľa tejto zmluvy, banka je oprávnená od nasledujúceho dna po dni splatnosti až do dna skutočného zaplatenia splatnej pohľadávky účtovať zo splatnej alebo nesplatennej sumy úveru okrem úroku podľa č. I. bod 2 tejto zmluvy aj úrok z omeškania vo výške maximálne 8.00 % p.a.. Aj v článku III. bodu 3 všeobecných obchodných podmienok je uvedené, že „banka účtuje úroky zo skutočných denných zostatkov úveru, od prvého dňa čerpania úveru až do dňa, ktorý predchádza dňu úplného splatenia úveru“. Tomuto záveru zodpovedá i to, ako sú právnou teóriou a rozhodovacou praxou súdov vnímané inštitúty zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Zmluvné úroky sú odplátou za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný platiť ich od okamihu reálneho poskytnutia peňazí až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na rozdiel od toho úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškania so splatením istiny a veriteľ ich môže požadovať, i keď neboli dojednané (§ 517 ods. 2 OZ). Pritom platí, že môžu existovať popri sebe (obdobne aj uznesenie NS ČR 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.08.2014).

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania a vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom sa bude opätovne zaoberať vecou samou, vykoná dokazovanie vo veci samej a opätovne rozhodne a toto svoje rozhodnutie riadne odôvodní, pričom právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

8. Odvolací súd zrušil prvoinštančné rozhodnutie z dôvodu uvedeného v § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, podľa ktorého Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

Keďže odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí s poukazom na § 391 ods. 3 CSP neuviedol, ktoré navrhované dôkazy, ktoré je neúčelné doplniť odvolacím súdom, má súd prvej inštancie vykonať, súd vo veci vykonal na pojednávaní dňa 8.1.2019 opäť len dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu, keď pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

9. Pokiaľ žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru 28.10.2013, podľa názoru súdu s poukazom na § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka zostal popri už priznanej sume úroku vo výške 252,04 eur (splatnej do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) nepreukázaným nárok žalobcu na ďalší úrok vo výške 17,30% ročne z nesplatennej istiny vo výške 2.881,61 eur odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti, teda od 29.10.2013 do zaplatenia. Žalobca úrok, s úhradou ktorého žalovaný mal dlhovať v období od 15.5.2013 do 20.4.2016 vyčíslil sumou vo výške 1.447,87 eur. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dohodnutú dobu - do konečnej splatnosti úveru. Využitím práva predčasného zosplatnenia úveru zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku spotrebiteľa ako dlžníka, ktorý stráca výhodu splátok splatných do termínu konečnej splatnosti, teda čerpané peňažné prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú - do konečnej splatnosti, ale dlžnú sumu čerpania musí vrátiť veriteľovi predčasne, bez nároku na zmluvne dohodnutú odmenu v podobe úroku splatného pôvodne až po predčasnom zosplatnení úveru. Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do 28.10.2013 (deň ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru veriteľom dlžníka), a to vo výške 252,04 eur, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté. Po uvedenom dni žalobcovi podľa názoru súdu zaujatom v poradí prvom rozsudku už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru.

Názor konajúceho súdu o (ne)dôvodnosti nároku žalobcu na (ďalší) úrok z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru je v súlade s rozhodnutiami iných (a vyšších) súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/355/2017 - 85 z 11.4.2018, sp. zn. 25Co/167/2018, č.k. 6Co/179/2017 - 71 z 13.12.2017, č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, ale aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/164/2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/356/2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25Co/78/2018, č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s ním aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po predčasnej splatnosti úveru. Názor konajúceho súdu je zhodný s názorom zaujatým aj v odbornej právnickej literatúre - PAGÁČ, L. Komentár k § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka. In: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015 str. 2293 („Podľa ustálenej súdnej praxe dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania. Takýto záver je logický, pretože z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. V opačnom prípade by na ťarchu účastníka dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z pôžičky, jednak úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Nie je rozhodujúce, či splatnosť pohľadávky nastane v dohodnutej dobe, alebo ak veriteľ využije právo požadovať celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky na základe dohody podľa § 565 OZ. Po splatnosti pohľadávky možno požadovať len úroky z omeškania. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou, podľa ktorej má veriteľ právo na zmluvné úroky aj počas doby, po ktorú je dlžník v omeškaní s vrátením pôžičky, pretože aj počas tejto doby veriteľ nemá možnosť so svojimi prostriedkami nakladať a dlžník by mal mať povinnosť kompenzovať veriteľa za celý čas, po ktorý istinu skutočne užíval až do jej faktického vrátenia veriteľovi. Sankciou za omeškanie dlžníka, motiváciou, čo najskôr pohľadávku zaplatiť, ale aj kompenzáciou veriteľa za nemožnosť používať istinu, sú od okamihu, ako sa dlžník dostane do omeškania, úroky z omeškania. Aj dohody, ktoré obsahujú právo veriteľa na zmluvné úroky za čas omeškania dlžníka, odporujú účelu zákona, a preto ich treba považovať za neprípustné.“).

Podľa § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Uvedenú právnu úpravu nemožno vykladať tak, že veriteľovi dlžníka vzniká za dobu po predčasnom zosplatnení (dlžnej) sumy čerpaných úverových prostriedkov nárok na (ďalší) úrok, keďže citované zákonné ustanovenie jednoznačne upravuje moment splatnosti úrokov, závislý od momentu splatnosti zvyšku poskytnutých peňažných prostriedkov. Veriteľovi žalovaného ku dňu predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 OZ vzniká nielen nárok na dovtedy neuhradené splátky úveru, splatné do vyhlásenia predčasnej splatnosti, vrátane dovtedy splatného a neuhradeného úroku z čerpanej úverovej istiny, ale aj nárok na predčasne zosplatnenú istinu úveru zahrnutú pôvodne v splátkach splatných po dni predčasného zosplatnenia úveru s úrokom, ktorý sa jej týka. Z uvedeného vyplýva, že splatnosť úrokov súvisí so záväzkom (predčasne) vrátiť čerpané peňažné prostriedky a nie s momentom reálneho zaplatenia čerpaných peňažných prostriedkov. Zaviazanie žalovaného na zaplatenie odplaty v podobe priznania uplatneného úroku z dlžnej istiny aj za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dňa 28.10.2013 do nešpecifikovanej budúcnosti hrozí rozporom s § 53 ods. 6 OZ, keď takáto odplata by nepochybne prevýšila najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov, najmä keď aj v danom prípade výška úrokov vyčíslených z dlžnej istiny, či už žalobcom za obdobie od 15.5.2013 do 20.4.2016 sumou vo výške 1.447,87 eur, resp. od 21.4.2016 do dňa vyhlásenia rozsudku dňa 8.1.2019 sumou vo výške 1.356,24 eur, spolu s úhradami žalovaného na úrok vo výške 122,96 eur (úhrnom 2.927,07) už prevyšuje výšku úroku (2.927,07 - 2.488,37 = 438,70 eur), ktorý by mal žalovaný úhrnom zaplatiť do pôvodne dohodnutej konečnej splatnosti (až) dňa 15.10.2019 (maximálne 2.488,37 eur).

10. Konajúci súd je s poukazom na § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého Zmluvné úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný platiť ich od okamihu reálneho poskytnutia peňazí až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní.

Po nadobudnutí právoplatnosti vyhovujúceho výroku rozsudku zo 7.3.2017 ako aj jeho zastavujúcej časti, predmetom konania zostalo zaplatenie úroku v zostávajúcej časti vyčíslenia vo výške 1.195,83 eur, ako aj zaplatenie ďalšieho 17,3 % úroku ročne zo sumy 2.881,61 eur od 21.4.2016 do zaplatenia.

Konajúci súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie v tom, že žalobcovi patrí po splatnosti úveru iba úrok z omeškania a nie aj úrok z úveru (s výnimkou úroku zahrnutého v dlžných splátkach, splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), zaviazal žalovaného aj na zaplatenie zostávajúcej časti vyčísleného úroku vo výške 1.195,83 eur [1.496,59 (uplatnený nárok) - 48,72 (zastavené konanie) - 252,04 (právoplatne priznané rozsudkom zo 7.3.2017)] ako aj na zaplatenie ďalšieho úroku, a to vo výške 17,30% ročne (podľa zmluvy pri pohyblivej úrokovej sadzbe ku dňu podpísania zmluvy vo výške 16,5% ročne) z istiny vo výške 2.881,61 eur od 21.4.2016 do zaplatenia.

11. Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný (98,91%), pričom neúspech žalobcu v časti úroku, ku ktorej bolo v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby potrebné zastaviť konanie, je úspechom žalovaného (1,09%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP podľa § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 97,82% náhradu trov konania.

12. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa

odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.